

PRIVILEGIUL CINEI DOMNULUI

Una dintre minunatele binecuvântări pe care Dumnezeu în mod voit a rânduit-o în viața creștinului, este Cina Domnului. Dacă în trecut, atunci când nu primisem statutul de copil al lui Dumnezeu, această părtășie rămânea ca și o curiozitate, ca un gol în suflet pe care nu reușeam să-l umplem, acum, acest privilegiu de a fi oaspeți la masa Domnului, de a ne hrăni în mod simbolic cu trupul și sângele Domnului Isus, vine ca și o întregire a bucuriei mântuirii. Dacă ne simțim onorați și

LA MASA DOMNULUI

Veniți căci totu-i pregătit la masa cea bogată. Veniți de pretutindeni toți; grăbiți de astă dată, Pe porți deschise-a năvălit lumina Lui de Soare, Ce strălucește minunat și nu e strămtorare.

De ce să rățăciți pribegi prin lumea-aceasta mare? La masă este doar Isus. Veniți s-aveți iertare! Cel rău răcnește ca un leu și vrea să vă-nspăimânte.

Deci credeți! Nu dați înapoi. Cu Isus tot înainte!

Plecați-vă! Beți mulțumind din apa vieții sfântă, Și nu veți înseta nicicând, intrând pe poarta strămtă.

Căci loc la masă e destul, bucatele-s alese. O, veniți toți după Cuvânt. Veniți și stați la mese!

De ce să amânați mereu cereasca Sa chemare. Căci iată că-n acest loc e odihnă și-alinare.

Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Mihaela Chereji**
Tehnoredactare: **Matei Dan**

plini de recunoștință în preajma anuntor persoane importante din viața noastră, cu atât mai mult invitația supremă a Domnului Isus de a participa la masa Lui și mai mult, de a rămâne veșnic în preajma Lui trebuie privită cu adorație, pioșenie, responsabilitate, suferință și nu în ultimul rând, cu dăruire totală. A Domnului să fie toată slava, cinstea, gloria și mulțumirea.

Marius Pop

Cei suferinzi și cei flămânzi, veniți la masa mare,
Și Medicul cel bun cu drag vă va da vindecare.

El e Păstorul minunat, ce oi primește-n turmă,
Și n-a respins El niciodată, pe cei ce I se-nchină.
Le iese-ntâmpinare El, cu dragostea de Tată,
Și pacea Sa le dă în dar, și-i vindecă de-ndată.

Dar nu uitați: veșmântul vos' să fie alb, curat!
Spălat în al Lui sânge scump, curat și nepătat.
Și astfel numai bucurii veți întâlni pe cale,
Acolo-i locul minunat, nu-i plânset, nu e jale.

Căci El domnește sus în cer, domnia-I pe vecie,
Și vrea ca toți cei mântuiți cu El în cer să fie.
Deci sufletelor veniți dar și astăzi dați-I mâna,
Ca să trăiți în veșnicii cu Isus totdeauna!

Valentin Popovici

Anunțuri

Marți ora 18.00 Studiu cu familiile tinere
Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Sâmbătă ora 17.00 Întâlnire de tineret
Duminică ora 09.30 Cateheză
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

An XIII, nr. 645 din 07 aprilie 2013

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

CE MARE DOMN

Am compus poezia de pe un pat de spital, cu trupul frânt dar cu fața la cer, plin de admirație față de măreția lui Dumnezeu.

CE MARE DOMN

Ce mare Domn, Stăpân pe veacuri
Trăind prin Sine din etern
Făuritor a tot și toate
De necuprins și-ascuns în transcendent.

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Un loc special**

pag. 3 **Trup și pâine, sânge și vin**

pag. 4 **Privilegiul Cinei Domnului**

Ce mare Domn, să poată spune:
„Să fie!” doar și-așa a fost
Ca din nimic să înmănunche
O nouă lume, dându-i rost.

Ce mare Domn, să facă oameni
Ființe care seamănă cu El
Același chip, la fel asemănare
Suflarea Lui, doar trupul efemer.

Ce mare Domn, să aibă dorul
Să-i fim alături pe vecii
Scâlțați în dragostea și gândul
Eternei și deplinei fericiri.

Ce mare Domn, să nu renunțe
Atunci când răul ne-a corupt
Noi ne-adânceam în răzvrătire
El ne dorea `napoi mai mult.

Ce mare Domn, să ne iubească
Când pribegeam pierduți pe veci
Prin har Cel sfânt să hotărască:
„Tu, Fiul Meu, în lume ai să pleci!”

Continuare pag. 2

Ce mare Domn, să se-ntrupeze
Să fie humă ca și noi
Cel sfânt în veci, să sângereze
Ca preț de-aducere `napoi.

Ce mare Domn, să-ți fie-aproape
Când jugul parcă-i tot mai greu
Nici n-ai gândit, dar te socoate:
La jugul tău, de altă parte, Se-nhamă
însuși Dumnezeu.

Ce mare Domn, te-așteaptă-n
ceruri
Răsplată bună să îți dea
Ești fiu de-acum, iar El promite
Că cerul Lui, e casa ta.

Continuare din pag. 1

Daniel Chereji

UN LOC SPECIAL

Cred că tuturor ne place să fim musafiri, să avem un loc special la masă, să fim tratați deosebit, să ne simțim bine. Eu cred că aș putea profesa ca musafir vreme îndelungată și cu mare plăcere.

Azi suntem cu toți chemați într-un loc special, la Masa Domnului. Aici nu suntem musafiri, aici suntem fii și fiice. Suntem păcătoși răscumpărați prin jertfa Fiului Său.

Suntem cu toții chemați la Masa Domnului. Nu există loc mai minunat ca acesta. Aici este locul prezenței lui Dumnezeu unde Îi aducem laudă în duh și adevăr.

Cina ne arată ceea ce a fost El pe Golgota pentru noi. La Cină vestim moartea Domnului. Odată cu Cina, Domnul ne-a oferit un loc la Masa Lui, loc pe care îl ocupăm acum și în toată veșnicia.

Dacă ne gândim cât L-a costat pe Dumnezeu mântuirea noastră, dovada dragostei Lui care L-a dus la moarte, nu putem decât să ne închinăm în fața Lui și să-I aducem mulțumiri, laudă și adorare. Nu putem decât să slăvim harul care ne-a adus în această stare de copii ai lui Dumnezeu. Înțelegem mai bine că nu mai avem ce să-I cerem mai mult, deoarece suntem copleșiți de dragostea Lui. Nu avem ce explicații să mai dăm, căci semnele morții Lui ne vorbesc atât de clar. Nu avem cum să ne declarăm altfel decât falimentari fără El. Nu putem decât să-I mulțumim cu umilință pentru tot ceea ce a făcut pentru noi și să căutăm la rândul nostru să răspândim lumina dragostei Lui în lume.

Azi stăm la Masa Domnului, un loc special aici pe Pământ. Ce minunat va fi să fim cu El în ceruri, să ne bucurăm de prezența Lui, să-I aducem slavă și laudă pentru că a lucrat atât de minunat și măreț la mântuirea noastră. Slavă Lui pentru jertfa Sa de pe Calvar.

Aurelia Modoc

TRUP ȘI PÂINE, SÂNGE ȘI VIN

„Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine; și după ce a binecuvântat, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.” Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el; căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.”

Matei 26:26-28

Măreția neasemuită și dovada înțelepciunii infinite a lui Cristos răzbat într-un mod cât se poate de categoric din aceste cuvinte ale Sale.

Ceea ce pentru unii păreau a fi cuvinte prea grele, o vorbire „prea de tot” (Ioan 6:60), de nesuportat pentru urechile lor obișnuite doar cu „zumzăituri” dogmatice și scorneli omenești, înțepenite cu trecerea vremii drept datini strămoșești, era de fapt, încercarea Mântuitorului de a exprima în cuvinte omenești unul dintre cele mai profunde și mai greu de înțeles adevăruri despre persoana și lucrarea Sa: împărtășirea credinciosului cu trupul și sângele lui Cristos.

Și cum am putea să pricepem mai bine faptul că, odată cu nașterea din nou a credinciosului și primirea lui în familia lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru ne numește deopotrivă fii ai Săi, fiind adoptați și puși alături de El să moștenim Împărăția, împreună cu viața veșnică. Fiind aduși la viață prin Cuvântul

Său, vom continua să trăim în măsura în care pâinea cea dătătoare de viață ne va fi însăși trupul Său, iar vinul cel dătător de înviere și înveselire este chiar sângele Lui.

Cu alte cuvinte, nici un credincios adevărat nu va putea să trăiască viața cea nouă decât în Cristos, mâncând din pâinea cea coborâtă din cer și bând din vinul vieții veșnice. Și, bineînțeles, această realitate se petrece cu orice om care se face părtaș la harul lui Dumnezeu prin credință. Iar așa cum hrana și băutura pătrund în trup făcându-se una cu acesta, tot astfel Cristos se unește, în mod tainic, cu credinciosul, făcându-se una cu viața lui, pătrunzându-i gândurile, încălzindu-i inima și purtându-i pașii pe drumul credinței, pe calea cea îngustă, dar îndreptată neîndoielnic către cer.

Numindu-Se pe Sine „pâinea vieții”, Cristos ne arată că El ne-a fost dăruit de către Tatăl și S-a arătat ca atare când, fiind făcut părtaș la condiția noastră de muritori, ne-a făcut astfel părtași la nemurirea Sa divină. El a purtat blestemul nostru ca să ne umple de binecuvântarea Lui. Prin moartea Sa, El a biruit moartea, prin învierea Lui, El a devenit învierea noastră, iar prin gloriificarea Sa, El a devenit nădejdea gloriificării noastre.

Claudiu Lupu

“...căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viețuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.”

1 Petru 1:18-19